

इतराणि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकदीप्यतिवत् (846) ज्ञेयानि ।

(1726) “ शुच्य अभिषवे ” (I-भ्वादि:-513. सक. सेट्. पर.)

‘ अभिषवः-द्रवेणाद्रवणम्, परिवासनम् ’ इति स्वामी । ‘—स्नानम्’ इति चान्द्राः । ‘ शुच्यी—’ इति क्षीरस्वामी । ‘ चुच्यी—’ इति दुर्गसम्मतः पाठः । ‘ चुच्य ’ इत्यपि पठति मैत्रेयः । “ अवयवानां शिथिलीकरणं, सुरायाः सन्धानं वाऽभिषवः ; यथा ‘ सोममभिषुणोत्यजीषमभिषुणोति ’ इति । सुराप्रकरणे च ‘ सन्धानं स्यादभिषवः ’ इति¹ माधवः । ‘ अभिषवः=निष्पीडनस्तनपनसुरासन्धानस्नानादिः ’ इति धातुकाव्यव्याख्या (1-66) ।

शुच्यकः-च्यिका, शुच्यकः-च्यिका, शुशुच्यिषकः-षिका, शोशुच्यकः-च्यिका ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकचुच्यतिवत् (534) उद्घानि ।
¹शुक्तिः, ^Aप्रशुच्य ।

(1727) “ शुठ गतिप्रतीघाते ” (I-भ्वादि:-341. सक. सेट्. पर.)

‘ गतिप्रतिहतौ शोठति, आलस्ये शोठयेदिति । ’ (श्लो. 80) इति देवः ।
‘—प्रतीघाते’ इत्येव धनपालः । ‘ शुठ—’ इति क्षीरस्वामी इति पुरुषकारे उक्तम् । क्षीरतरङ्गिण्यां तु ‘ शुठि—’ इत्येव दृश्यते ।
शोठकः-ठिका, शोठकः-ठिका, शुशुठिषकः-शुशोठिषकः-षिका, शोशुठकः-ठिका ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककुठकतिवत् (197) बोध्यानि ।

(1728) “ शुठ आलस्ये ” (X-चुरादि:-1645. अक. सेट्. उभ.)

‘ — आलस्ये शोठयेदिति । ’ (श्लो. 80) इति देवः ।

‘ शुठ इत्येके ’ इति क्षीरस्वामी ।

शोठकः-ठिका, शुशोठयिषकः-षिका ; शोठयिता-त्री, शुशोठयिषिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाणि चौरादिकक्रोटयतिवत् (205) उद्घानि । कर्तरि क्तप्रत्यये ^Bअविशोठितः ।

1. अत्र ‘ लोपो व्योर्वलि ’ (6-1-66) इति वलिलोपे ‘ तितुत्र—’ (7-2-9) इत्यादिना इग्निषेधे, कृत्वे च रूपम् ।

A. ‘ प्रशुच्य सोमं कृतद्वयैर्जुतं समालितं फुल्लसरोजमालया ॥ ’ धा. का. 1-66.

B. ‘ अक्येण तेन समरेष्वविशोठितस्त्वं.....॥ ’ धा. का. 3-27.